

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ 1604

Στις 3 Απριλίου 1604 ο βρετανός Σερ Σιέρλεϊ, ο οποίος βρισκόταν στην υπηρεσία των Ισπανών, υπέβαλε έγγραφο στο Βασιλέα της Ισπανίας μέσω του αντιπροσώπου του Παλιαρίνος, με το οποίο πρότεινε στο Βασιλέα της Ισπανίας κατάληψη της Κύπρου.

Σύμφωνα με τα ισπανικά έγγραφα που δημοσίευσε ο Πέτρος Στυλιανού στα έργα του Επετηρίδα του Μουσείου Αγώνα το 1979 και στο περιοδικό Κυπριακός Λόγος (Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 1975) ο Σιέρλεϊ συνδύασε την κατάληψη της Κύπρου με τα γενικότερα ισπανικά ενδιαφέροντα στην Αλγερία, όπου ο μόνος υποστηρικτής είχε παραμείνει ο Βασιλιάς Κούκο.

Στο έγγραφο τονιζόταν ότι η κατάληψη της Κύπρου θα άνοιγε επίσης το δρόμο της ουδετεροποίησης των εμπορικών κέντρων της Μέσης Ανατολής, τα οποία δεν εκμεταλλεύονταν οι Οθωμανοί, αλλά και οι δυτικοευρωπαίοι εχθροί της Ισπανικής Μοναρχίας.

Για ετοιμασία αυτής της επιχείρησης ο Σιέρλεϊ τόνιζε στο έγγραφο του ότι είχε αρχίσει ήδη να εργάζεται εντατικά.

Ιδιαίτερα με το συνεργάτη του Μιχαήλ Αγγελο Κοραή που ερχόταν από την περιοχή της Συρίας, είχε έλθει σε επαφή με τον σύρο ευγενή Ναμί Σιελούμπι, που βρισκόταν στη Βενετία και διευθέτησε με αυτόν να μιήσει στα σχεδιά τους, τους ηγέτες των Χριστιανών κατοίκων του Λιβάνου και της Συρίας.

Προς τον σκοπό αυτό ο Σύρος ευγενής ταξίδευσε τον Αύγουστο του 1603 από τη Βενετία στην Κύπρο με το Βενετικό σκάφος ZENA και στη συνέχεια αποβίβαστηκε στην Τρίπολη.

Εκεί συναντήθηκε με τον Πατριάρχη των Μαρωνιτών Γιοσούφ, από τον οποίο κατόρθωσε να εξασφαλίσει έγγραφη έκκληση στο Βασιλέα της Ισπανίας, όπως επίσης και υπόσχεση για την πραγματοποίηση αντιτουρκικής επανάστασης 30.000 συμπατριωτών του.

Δέκα χιλιάδες από αυτούς θα εξοπλιζόνταν με "αρκεβούζια".

Για την εξέγερση αυτοί που θα έπαιρναν μέρος δεν θα χρειάζονταν χρήματα ή άλλο επίδομα, εκτός από μια μικρή ποσότητα όπλων. Η επιτυχία, εν τούτοις της επανάστασης, τόνιζε ο Σιέρλεϊ, θα εξαρτάτο από την επέμβαση των Ισπανών στην Κύπρο, η οποία είχε ιδιαίτερη σημασία για την υλική και ηθική κάλυψη των επαναστατών της Συρίας.

Η κατάληψη της Κύπρου από την άλλη, τονιζόταν στη συνέχεια, θα οδηγούσε πιθανόν τα ισπανικά όπλα στο γειτονικό ιερό τάφο.

Στη συνέχεια ο Σιέρλεϊ ανέφερε ότι η πραγματοποίηση του σχεδίου έπρεπε να συνδυασθεί με στρατιωτικές επιτυχίες του Σάχη της Περσίας εναντίον των Τούρκων.

Επίσης υπέθεσε ότι η ανάπτυξη των στρατιωτικών επιχειρήσεων προδίκαιζε την τελική και ολοκληρωτική ανατροπή των Οθωμανών, η οποία ήταν κάτι που είχε επισημανθεί από τους

Δυο φωτογραφίες (άνω και κάτω) από το κάστρο της Καντάρας (Από σχετικό ντοκουμανταίρ του ΠΙΚ)

Ενετούς, που πάντοτε ενεργούσαν σαφώς και οι οποίοι είχαν ήδη μελετήσει με ποιους τρόπους θα εκμεταλλεύονταν την αναμενόμενη τουρκική συντριβή.

Έτσι οι Ισπανοί έπρεπε να βιασθούν για να εξασφαλίσουν τη συριακή ακτή, εκμεταλλευόμενοι την πρόταση των κατοίκων και να ενισχύσουν τις θέσεις τους στην Κύπρο.

Αυτή η επιχείρηση με την οποία θα διασφαλιζόταν από πιθανή επικράτηση των Περσών στην Ανατολή, μπορούσε εύκολα να πραγματοποιηθεί από τον ηνωμένο Ισπανικό στόλο της Μεσογείου (Σικελίας και Νεάπολης) και των ναυτικών δυνάμεων των συμμάχων του Ισπανικού θρόνου (Γένουας και Μάλτας).

Ο Σιέρλεϊ λέγει ότι θα έστελλε τις λεπτομέρειες από το Χαλέπι. Επισύναπτε επίσης στρατιωτικές πληροφορίες που του είχαν σταλεί από το βρετανό πρεσβευτή στην Κωνσταντινούπολη στις 24 Φεβρουαρίου και νωρίτερα.

Η πληροφορία αυτή αναφερόταν στις εξελίξεις του πολέμου μεταξύ Περσίας και Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές η Οθωμανική αυτοκρατορία περνούσε την πλέον κρίσιμη καμπή της Ιστορίας της.

Όμορφο εκκλησάκι στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Αλαμάνου